

1 ตุลาคม 2544

เรื่อง ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการต่อสู้การก่อการร้ายสากล
เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร 0205/467 ลงวันที่ 17 มกราคม 2544
สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. สนธิสัญญาเกี่ยวกับการก่อการร้ายสากล

2. ข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ที่ 1373 (2001) ลงวันที่ 28 กันยายน 2544 และเอกสารสรุปสาระสำคัญของข้อมติฯ (ภาษาไทย)

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2544 อนุมัติตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ ให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการ คำบาตรกลุ่มทาลิบัน ตามที่ระบุไว้ในข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ที่ 1333 (2000) และให้กระทรวงการต่างประเทศประสานหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการต่างประเทศขอเรียน ดังนี้

1. เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2544 คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ได้ให้การรับรองอย่างเอกฉันท์ต่อข้อมติที่ 1373 (2001) ว่าด้วยการต่อสู้การก่อการร้ายสากล
2. ข้อมติที่ 1373 (2001) มีสาระสำคัญคือ ให้มีการปฏิบัติตามหมวดที่ 7 ของกฎบัตรสหประชาชาติ (ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับให้เกิดสันติภาพ) โดยให้สมาชิกสหประชาชาติทุกประเทศดำเนินการ ดังนี้

2.1 ด้านการเงิน ร่วมมือกันป้องกันไม่ให้ผู้ก่อการร้ายสามารถใช้ทรัพย์สินทางการเงินในประเทศต่างๆ โดยอาศัยมาตรการต่างๆ ได้แก่ การอายัดทรัพย์สินทางการเงินของบุคคลหรือองค์กรซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย และการป้องกันไม่ให้บุคคลสัญชาติตนหรือบุคคลอื่นสามารถใช้ทรัพย์สินทางการเงินในกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย

2.2 ด้านการเมือง ไม่ให้การสนับสนุนองค์กรหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย นอกจากนี้ ทุกประเทศต้องปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศเพื่อระบุว่า การก่อการร้ายเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายอาญาอย่างร้ายแรงและสมควรแก่การลงโทษอย่างรุนแรง

2.3 ด้านการตรวจคนเข้าเมือง ขอให้มีการส่งเสริมความร่วมมืออย่างแข็งขันเพื่อป้องกันการเคลื่อนไหวของผู้ก่อการร้ายอีกทั้งให้ทุกประเทศตรวจสอบผู้ลี้ภัยหรือผู้พลัดถิ่นว่าไม่มีความเกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย

2.4 ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล เรียกร้องให้เสริมสร้างความร่วมมือซึ่งกันและกันด้านข้อมูลเกี่ยวกับผู้ก่อการร้าย เช่น ข้อมูลด้านการปฏิบัติการของผู้ก่อการร้ายและให้ประเทศต่างๆ เข้าเป็นรัฐภาคีและปฏิบัติตามอนุสัญญาและพิธีสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายโดยเร็วที่สุด (มีจำนวนทั้งหมด 12 ฉบับ และไทยเป็นภาคีอยู่ 4 ฉบับ ดังปรากฏในข้อ 1-4 ของสิ่งที่ส่งมาด้วย 1) รวมทั้งอนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินต่อการก่อการร้ายที่รับรองโดยสมัชชาสหประชาชาติ เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2542

(International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism)

2.5 ด้านการตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อมติ จัดตั้งคณะกรรมการสิทธิของคณะมนตรีความมั่นคงฯ ประกอบด้วยสมาชิกคณะมนตรีความมั่นคงทุกประเทศเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อมตินี้ และเรียกร้องให้ทุกประเทศรายงาน (การดำเนินการตามข้อมติ) ต่อคณะกรรมการฯ ภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ข้อมตินี้ได้รับความเห็นชอบ ดังความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2

3. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับไทย

3.1 ข้อมติฉบับนี้มีนัยกว้างมาก หลายประเทศอาจประสบปัญหาและอุปสรรคในการแก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศในระยะเวลาอันสั้นเพื่อปฏิบัติตามข้อมตินี้ โดยเฉพาะด้านการเงินและการตรวจคนเข้าเมือง อย่างไรก็ตาม ข้อมติยังไม่มีความชัดเจนในการระบุว่า องค์การหรือบุคคลใดเป็นผู้ก่อการร้าย ทั้งนี้ ในทางปฏิบัติประเทศต่างๆ อาจจะเป็นผู้กำหนดโดยส่งข้อมูล เช่นรายชื่อ องค์การหรือบุคคลมาให้ประเทศที่เกี่ยวข้องเพื่อขอความร่วมมือในการดำเนินมาตรการทางการเงินหรือทางด้านอื่นๆ หรือเป็นหน้าที่ของแต่ละประเทศที่จะต้องตรวจสอบและวินิจฉัยเองว่าองค์การใดหรือบุคคลใดเป็นผู้ก่อการร้าย และปฏิบัติตามมาตรการของข้อมตินี้ต่อองค์การหรือบุคคลนั้น ในขณะเดียวกัน ไทยก็สามารถใช้ข้อมตินี้เป็นพื้นฐานอ้างอิงในการปฏิบัติการต่อสู้การก่อการร้ายสากลในรูปแบบต่างๆ ต่อไป

3.2 ในฐานะประเทศสมาชิกสหประชาชาติ ไทยมีพันธผูกพันตามกฎหมายต้องปฏิบัติตามข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงฯ ตามข้อ 25 ของกฎบัตรสหประชาชาติซึ่งระบุว่าประเทศสมาชิกสหประชาชาติตกลงยอมรับและปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะมนตรีความมั่นคงฯ ดังนั้น ไทยจึงต้องดำเนินการตามข้อมติของคณะมนตรีความมั่นคงฯ ที่ 1373 (2001) ซึ่งมีส่วนที่คณะมนตรีความมั่นคงฯ ได้วินิจฉัย (decides) ให้ทุกประเทศดำเนินการ (ดังข้อ 2.1 ถึง 2.3) และส่วนที่เรียกร้อง (calls upon) ให้ทุกประเทศพิจารณาดำเนินการ (ดังข้อ 2.4 และ 2.5 ข้างต้น)

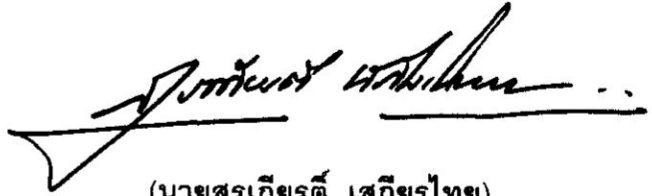
3.3 กระทรวงการต่างประเทศจึงขอเรียนรายงานมาเพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติและสั่งการให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามมาตรการตามข้อมติฯ ที่ 1373 (2001)

โดย...

โดยกระทรวงการต่างประเทศจะประสานหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไปด้วย
จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

กรมองค์การระหว่างประเทศ

กองการเมือง

โทร. 0-2643-5075

โทรสาร 0-2643-5073

สนธิสัญญาเกี่ยวกับการก่อการร้ายสากล

7/16

1. Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, Hague, 16 December 1970. (ไทยเป็นภาคีแล้ว / ลงนามเมื่อ 16 ธันวาคม 2513 (ค.ศ. 1970) ให้สัตยาบัน 16 พฤษภาคม 2521 (ค.ศ. 1978))
2. Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, Montreal, 23 September 1971 (ไทยเป็นภาคีแล้ว / 16 พฤษภาคม 2521 (ค.ศ. 1978))
3. Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, Supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, Montreal, 24 February 1988 (ไทยเป็นภาคีแล้ว / 14 พฤษภาคม 2539 (ค.ศ. 1996) พิธีสารมีผลใช้บังคับ 13 มิถุนายน 2539 (ค.ศ. 1996))
4. Convention on Offences and Certain Other Acts Committed on Board Aircraft, Tokyo, 14 September 1963 (ไทยเป็นภาคีแล้ว / 6 มีนาคม 2515 (ค.ศ. 1972) อนุสัญญา มีผลใช้บังคับ 4 มิถุนายน 2515 (ค.ศ. 1972))
5. Convention on the Marking of Plastic Explosives for the Purpose of Detection, Montreal, 1 March 1991 (ไทยยังไม่ได้เป็นภาคี)
6. Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation, Rome, 10 March 1988 (ไทยยังไม่ได้เป็นภาคี)
7. Protocol for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Fixed Platforms located on the Continental Shelf, 10 March 1988 (ไทยยังไม่ได้เป็นภาคี)
8. International Convention against the Taking of Hostages, New York, 8 December 1979 (ไทยยังไม่ได้เป็นภาคี)
9. Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, Vienna, 3 March 1980 (ไทยยังไม่ได้เป็นภาคี)
10. Convention on the Prevention and Punishment of Crimes against Internationally Protected Persons, including Diplomatic Agents, New York, 14 December 1973 (ไทยยังไม่ได้เป็นภาคี)
11. International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, New York, 12 January 1998 (ไทยยังไม่ได้เป็นภาคี)
12. International Convention for the Suppression of Financing of Terrorism, New York, 9 December 1999 (ไทยยังไม่ได้เป็นภาคี)

หมายเหตุ : ข้อมูลข้างต้นคือเมืองและวันที่ที่เปิดให้มีการลงนาม

Resolution 1373 (2001)

The full text of resolution 1373 (2001) reads as follows:

“The Security Council,

“Reaffirming its resolutions 1269 (1999) of 19 October 1999 and 1368 (2001) of 12 September 2001,

“Reaffirming also its unequivocal condemnation of the terrorist attacks which took place in New York, Washington, D.C., and Pennsylvania on 11 September 2001, and expressing its determination to prevent all such acts,

“Reaffirming further that such acts, like any act of international terrorism, constitute a threat to international peace and security,

“Reaffirming the inherent right of individual or collective self-defence as recognized by the Charter of the United Nations as reiterated in resolution 1368 (2001),

“Reaffirming the need to combat by all means, in accordance with the Charter of the United Nations, threats to international peace and security caused by terrorist acts,

“Deeply concerned by the increase, in various regions of the world, of acts of terrorism motivated by intolerance or extremism,

“Calling on States to work together urgently to prevent and suppress terrorist acts, including through increased cooperation and full implementation of the relevant international conventions relating to terrorism,

“Recognizing the need for States to complement international cooperation by taking additional measures to prevent and suppress, in their territories through all lawful means, the financing and preparation of any acts of terrorism,

“Reaffirming the principle established by the General Assembly in its declaration of October 1970 (resolution 2625 (XXV)) and reiterated by the Security Council in its resolution 1189 (1998) of 13 August 1998, namely that every State has the duty to refrain from organizing, instigating, assisting or participating in terrorist acts in another State or acquiescing in organized activities within its territory directed towards the commission of such acts,

“Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations,

“1. Decides that all States shall:

“(a) Prevent and suppress the financing of terrorist acts;

“(b) Criminalize the wilful provision or collection, by any means, directly or indirectly, of funds by their nationals or in their territories with the intention that the funds should be used, or in the knowledge that they are to be used, in order to carry out terrorist acts;

“(c) Freeze without delay funds and other financial assets or economic resources of persons who commit, or attempt to commit, terrorist acts or participate in or facilitate the commission of terrorist acts; of entities owned or controlled directly or indirectly by such persons; and of persons and entities acting on behalf of, or at the direction of such persons and entities, including funds derived or generated from property owned or controlled directly or indirectly by such persons and associated persons and entities;

“(d) Prohibit their nationals or any persons and entities within their territories from making any funds, financial assets or economic resources or financial or other related services available, directly or indirectly, for the benefit of persons who commit or attempt to commit or facilitate or participate in the commission of terrorist acts, of entities owned or controlled, directly or indirectly, by such persons and of persons and entities acting on behalf of or at the direction of such persons;

“2. *Decides also that all States shall:*

“(a) Refrain from providing any form of support, active or passive, to entities or persons involved in terrorist acts, including by suppressing recruitment of members of terrorist groups and eliminating the supply of weapons to terrorists;

“(b) Take the necessary steps to prevent the commission of terrorist acts, including by provision of early warning to other States by exchange of information;

“(c) Deny safe haven to those who finance, plan, support, or commit terrorist acts, or provide safe havens;

“(d) Prevent those who finance, plan, facilitate or commit terrorist acts from using their respective territories for those purposes against other States or their citizens;

“(e) Ensure that any person who participates in the financing, planning, preparation or perpetration of terrorist acts or in supporting terrorist acts is brought to justice and ensure that, in addition to any other measures against them, such terrorist acts are established as serious criminal offences in domestic laws and regulations and that the punishment duly reflects the seriousness of such terrorist acts;

“(f) Afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal investigations or criminal proceedings relating to the financing or support of terrorist acts, including assistance in obtaining evidence in their possession necessary for the proceedings;

“(g) Prevent the movement of terrorists or terrorist groups by effective border controls and controls on issuance of identity papers and travel documents, and through measures for preventing counterfeiting, forgery or fraudulent use of identity papers and travel documents;

“3. *Calls upon* all States to:

“(a) Find ways of intensifying and accelerating the exchange of operational information, especially regarding actions or movements of terrorist persons or networks; forged or falsified travel documents; traffic in arms, explosives or sensitive materials; use of communications technologies by terrorist groups; and the threat posed by the possession of weapons of mass destruction by terrorist groups;

“(b) Exchange information in accordance with international and domestic law and cooperate on administrative and judicial matters to prevent the commission of terrorist acts;

“(c) Cooperate, particularly through bilateral and multilateral arrangements and agreements, to prevent and suppress terrorist attacks and take action against perpetrators of such acts;

“(d) Become parties as soon as possible to the relevant international conventions and protocols relating to terrorism, including the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism of 9 December 1999;

“(e) Increase cooperation and fully implement the relevant international conventions and protocols relating to terrorism and Security Council resolutions 1269 (1999) and 1368 (2001);

“(f) Take appropriate measures in conformity with the relevant provisions of national and international law, including international standards of human rights, before granting refugee status, for the purpose of ensuring that the asylum seeker has not planned, facilitated or participated in the commission of terrorist acts;

“(g) Ensure, in conformity with international law, that refugee status is not abused by the perpetrators, organizers or facilitators of terrorist acts, and that claims of political motivation are not recognized as grounds for refusing requests for the extradition of alleged terrorists;

“4. *Notes* with concern the close connection between international terrorism and transnational organized crime, illicit drugs, money-laundering, illegal arms-trafficking, and illegal movement of nuclear, chemical, biological and other potentially deadly materials, and in this regard *emphasizes* the need to enhance coordination of efforts on national, sub-regional, regional and international levels in order to strengthen a global response to this serious challenge and threat to international security;

“5. *Declares* that acts, methods, and practices of terrorism are contrary to the purposes and principles of the United Nations and that knowingly financing, planning and inciting terrorist acts are also contrary to the purposes and principles of the United Nations;

“6. *Decides* to establish, in accordance with rule 28 of its provisional rules of procedure, a Committee of the Security Council, consisting of all the members of the Council, to monitor implementation of this resolution, with the assistance of appropriate expertise, and *calls upon* all States to report to the Committee, no later than 90 days from the date of adoption of this resolution and thereafter according to a timetable to be proposed by the Committee, on the steps they have taken to implement this resolution;

“7. *Directs* the Committee to delineate its tasks, submit a work programme within 30 days of the adoption of this resolution, and to consider the support it requires, in consultation with the Secretary-General;

“8. *Expresses* its determination to take all necessary steps in order to ensure the full implementation of this resolution, in accordance with its responsibilities under the Charter;

“9. *Decides* to remain seized of this matter.”

สาระสำคัญข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงฯ ที่ 1373 (2001)

สาระสำคัญในวรรคอารัมภบท

1. ยืนยันข้อมติฯ ที่ 1269 (1999) เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2542 และ 1368 (2001) เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2544
2. ยืนยันการประณามอย่างรุนแรงต่อการก่อการร้ายที่นครนิวยอร์ก กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. และมลรัฐเพนซิลเวเนีย เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2544 และถือว่าการกระทำดังกล่าวเป็นภัยคุกคามต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ
3. ยืนยันสิทธิการป้องกันตนเองทั้งแบบร่วมกันและแบบเฉพาะแต่ละรัฐ โดยสอดคล้องกับกฎบัตรสหประชาชาติที่ยืนยันไว้ในข้อมติฯ ที่ 1368 (2001)
4. ยืนยันความจำเป็นที่ต้องต่อสู้โดยทุกวิถีทางกับภัยคุกคามที่เกิดจากการก่อการร้ายในทุกรูปแบบ โดยสอดคล้องกับกฎบัตรสหประชาชาติ
5. เรียกร้องให้ทุกประเทศร่วมมือกันอย่างเร่งด่วนเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำต่างๆ ที่เป็นการก่อการร้าย โดยการขยายความร่วมมือกัน และการปฏิบัติตามอนุสัญญาต่างๆ ที่เกี่ยวกับการก่อการร้าย
6. ตระหนักถึงความจำเป็นที่ทุกประเทศจะส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศโดยดำเนินการมาตรการเพิ่มเติมทางกฎหมายภายในเพื่อป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงิน และการเตรียมการใดๆ เพื่อก่อการการร้าย
7. ยืนยันหลักการที่กำหนดให้ทุกประเทศละเว้นการดำเนินการ ยุยง ช่วยเหลือ หรือมีส่วนร่วมในการกระทำที่เป็นการก่อการร้าย หรือเพิกเฉยต่อการกระทำดังกล่าวในดินแดนของตน ซึ่งเป็นไปตามประกาศของสมัชชาสหประชาชาติ เมื่อเดือนตุลาคม 2513 (ข้อมติ ที่ 2625 (XXV)) และข้อมติคณะมนตรีความมั่นคงฯ ที่ 1189 (1998) เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2541

สาระสำคัญในวรรคปฏิบัติการ

เป็นการดำเนินการตามหมวดที่ 7 ของกฎบัตรของสหประชาชาติ

1. ตัดสินใจว่าทุกประเทศจะดำเนินการ ดังนี้
 - 1.1 ป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนการเงินแก่การกระทำที่เป็นการก่อการร้าย
 - 1.2 ให้ถือว่าการจัดเตรียมเงินทุนไม่ว่าด้วยวิธีใดๆ ทั้งทางตรงหรือทางอ้อมโดยชนในชาติหรือในดินแดนของประเทศนั้นๆ ที่มีวัตถุประสงค์หรือที่รับทราบว่าเป็นเงินทุนดังกล่าว จะถูกนำไปใช้ดำเนินการการก่อการร้าย เป็นความผิดทางอาญา

- 1.3 ระบุ (freeze) โดยฉบับพินในการเคลื่อนไหวของเงินทุนและทรัพย์สินทางการเงินอื่นๆ หรือแหล่งเงินทุนของบุคคลซึ่งกระทำ หรือพยายามที่จะกระทำการก่อการร้าย หรือบุคคลที่มีส่วนร่วมหรือให้การสนับสนุนการกระทำความผิด ทั้งนี้ ให้รวมถึงองค์กรที่บุคคลดังกล่าวเป็นเจ้าของหรือควบคุมทั้งทางตรงและทางอ้อม และบุคคลหรือองค์กรที่ดำเนินการแทนโดยเงินทุนที่จะถูกระงับรวมถึงรายได้ที่มาจากทรัพย์สินที่เป็นเจ้าของโดยตรงหรือทางอ้อมโดยบุคคลดังกล่าว ผู้ร่วมงาน และองค์กรของบุคคลด้วย
- 1.4 ห้ามชนในชาติตน หรือบุคคลและองค์กรในดินแดนของประเทศเตรียมการใดๆ ที่จะเป็นการจัดเตรียมเงินทุนซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่บุคคลที่กระทำการ หรือพยายามกระทำการ หรือที่ให้ความช่วยเหลือ ให้การสนับสนุน หรือมีส่วนร่วมในการก่อการร้าย ทั้งโดยทางตรงหรือทางอ้อม รวมทั้งการห้ามการจัดเตรียมเงินทุนสำหรับองค์กรที่เป็นเจ้าของหรือควบคุมโดยบุคคลดังกล่าว หรือบุคคลที่ดำเนินการแทนบุคคลดังกล่าวด้วย
2. และตัดสินใจด้วยว่าทุกประเทศต้องดำเนินการ ดังนี้
 - 2.1 ละเว้นจากการให้การสนับสนุนในรูปแบบใดๆ ต่อองค์กร หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย รวมถึงการปราบปรามการระดมคนเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มก่อการร้าย และกำจัดการสนับสนุนอาวุธให้กลุ่มดังกล่าว
 - 2.2 ดำเนินการที่จำเป็นเพื่อป้องกันการดำเนินการก่อการร้าย รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข่าวสารกับประเทศอื่นเพื่อเตือนภัยล่วงหน้า
 - 2.3 ปฏิเสธการให้ที่พักพิงแก่บุคคลที่ให้เงิน วางแผน สนับสนุน หรือกระทำการที่เป็นการก่อการร้าย หรือจัดหาที่พักพิงให้
 - 2.4 ป้องกันไม่ให้บุคคลที่ให้เงิน วางแผน สนับสนุน หรือกระทำการก่อการร้าย ใช้ดินแดนของตนเพื่อดำเนินการก่อการร้ายต่อประเทศหรือต่อประชาชนของประเทศอื่น
 - 2.5 ให้ความมั่นใจว่าบุคคลที่มีส่วนร่วมในการให้หาเงิน วางแผน เตรียมการ หรือลงมือกระทำการก่อการร้าย หรือช่วยเหลือเพื่อการดังกล่าว จะถูกนำตัวมาสู่กระบวนการยุติธรรม และให้ความมั่นใจว่ากฎหมายภายในกำหนดโทษเกี่ยวกับการกระทำที่เป็นการก่อการร้ายเป็นความผิดทางอาญาที่ร้ายแรง และมีบทลงโทษที่เหมาะสม
 - 2.6 ให้ประเทศต่างๆ ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการสืบสวนความผิดทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงิน หรือการให้การสนับสนุนการก่อการร้ายใดๆ รวมทั้งการให้หลักฐานที่จำเป็น

- 2.7 ป้องกันการเคลื่อนที่ของผู้ก่อการร้ายหรือกลุ่มผู้ก่อการร้ายโดยมีมาตรการควบคุมบริเวณชายแดนที่รัดกุม และควบคุมการออกเอกสารเดินทาง ป้องกันการปลอมแปลงเอกสารที่ใช้ในการเดินทาง

3. เรียกร้องให้ทุกประเทศ

- 3.1 หาวิธีการขยายและเร่งความร่วมมือด้านการแลกเปลี่ยนข่าวสาร โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการเคลื่อนที่ของกลุ่มผู้ก่อการร้าย การปลอมแปลงเอกสารเดินทาง การลักลอบส่งอาวุธ การสื่อสารของกลุ่มผู้ก่อการร้าย และการครอบครองอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงโดยกลุ่มผู้ก่อการร้าย
- 3.2 แลกเปลี่ยนข่าวสารและร่วมมือกันทางด้านการบริหารและกระบวนการยุติธรรม เพื่อป้องกันการดำเนินการก่อการร้าย
- 3.3 ร่วมมือกันตามความตกลงทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายและดำเนินการต่อผู้กระทำการดังกล่าว
- 3.4 เข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาและพิธีสารที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายโดยเร็วที่สุด รวมทั้งอนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการสนับสนุนด้านการเงินต่อการก่อการร้าย ที่รับรองโดยสมัชชาสหประชาชาติ เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2542
- 3.5 เพิ่มความร่วมมือกันและปฏิบัติตามอนุสัญญาและพิธีสารที่เกี่ยวกับการก่อการร้ายและข้อมติที่ 1269 (1999) และ 1368 (2001) อย่างเต็มที่
- 3.6 ดำเนินมาตรการต่างๆ ที่เหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายภายในและกฎหมายระหว่างประเทศ รวมทั้งมาตรฐานระหว่างประเทศเรื่องสิทธิมนุษยชน ก่อนที่จะให้สถานภาพผู้ลี้ภัยแก่ผู้ใด เพื่อให้แน่ใจว่าบุคคลผู้นั้นมิได้วางแผน อำนาจความสะดวก หรือมีส่วนร่วมในการก่อการร้าย
- 3.7 ให้ความมั่นใจโดยสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศว่า สิทธิของผู้ลี้ภัยจะไม่ถูกใช้ไปในทางที่ผิดโดยผู้กระทำการ ผู้เตรียมการ หรือผู้อำนวยความสะดวกในการก่อการร้าย และไม่สามารถอ้างเหตุผลทางการเมืองเพื่อปฏิเสธการส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดนสำหรับผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ก่อการร้าย

4. รับทราบด้วยความกังวลเกี่ยวกับความเกี่ยวโยงกันอย่างใกล้ชิดระหว่างการก่อการร้ายสากลและอาชญากรรมข้ามชาติ การลักลอบค้ายาเสพติด การฟอกเงิน การลักลอบค้าอาวุธ และการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูงทั้งหลาย และเน้นความจำเป็นในการขยายความร่วมมือกันในระดับชาติ อนุภูมิภาค/ภูมิภาค และระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของโลกในการรับมือกับปัญหานี้ ซึ่งเป็นสิ่งท้าทายที่รุนแรง และเป็นภัยคุกคามความมั่นคงระหว่างประเทศ

5. ประกาศว่าการกระทำ วิธีการ และการดำเนินการของการก่อการร้ายเป็นสิ่งที่ขัดกับวัตถุประสงค์ และหลักการของสหประชาชาติ

6. ตัดสินใจที่จะจัดตั้งคณะกรรมการสิทธิการของคณะมนตรีความมั่นคงฯ ประกอบด้วยสมาชิกคณะมนตรีความมั่นคงทุกประเทศ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อมตินี้ และเรียกร้องให้ทุกประเทศรายงาน (การดำเนินการตามข้อมติ) ต่อคณะกรรมการฯ ภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ข้อมตินี้ได้รับความเห็นชอบ

7. สั่งการให้คณะกรรมการฯ เตรียมแผนงานเสนอให้ที่ประชุมรับรองภายใน 30 วัน

8. แสดงความมุ่งมั่นที่จะดำเนินการทุกทางเพื่อให้มั่นใจว่าข้อมตินี้ได้รับการปฏิบัติตาม

9. ตัดสินใจติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิดต่อไป